

ပညာစွမ်း

ဆရာထွန်းစိန်ဆိုလျှင် ကလေးအစခွေးအစသိသည်ဟုဆိုရလောက်အောင် ဒီနယ်တစ်ကြောမှာ နာမည်ကြီးလှသည့် အထက်လမ်းဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူတွေမသိကြသည့်အချက်က ဆရာထွန်းစိန်၏မိန်းမဒေါ်နန်း မြိုင်မှာလဲ အစွမ်းထက်သည့် အောက်လမ်းဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ဒေါ်နန်းမြိုင်က အောက်လမ်းနှင့်တိုက်ထားသည့် လူနာကို ဦးထွန်းစိန်က အထက်လမ်းနှင့်ကုကာ လင်မယားနှစ်ယောက် အတိုင်အဖောက်ညီညီစီးပွားဖြစ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ နောက် ဦးထွန်းစိန်က မိန်းမကိစ္စလဲဝါသနာထုံသည်။ အထက်လမ်းဆရာနာမည်ခံထားသူမို့ စိတ်ထင်တိုင်း လီးမသရမ်းရဲပေမဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်၏ပညာစွမ်းကိုသုံးကာ ဂွင်လေးတွေဖန်လေ့ရှိသည်။ ပိုက်ဆံပဲစိတ်ဝင်စားသည့် ဒေါ်နန်းမြိုင်ကလဲ ဦးထွန်းစိန်စိတ်ကျေနပ်ရင်ပြီးရော မသိလိုက်မသိဘာသာဝင်ကူညီပေးလေ့ရှိသည်။ ယခုလဲ ဦးထွန်းစိန်၏အိပ်ခန်းထဲဝယ် အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် ဝန်းကျင်သာရှိဦးမည့် အသားအရေကောင်းကောင်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်လှလှနှင့် မိန်းမပျိုနှစ်ယောက်ရောက်ရှိနေလေသည်။

ထိုမိန်းမပျိုနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ ခင်ခင်ဆိုသူဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဦးမှာ မူယာဆိုသူဖြစ်လေသည်။ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်လုံးမှာ ဦးထွန်းစိန်ကိုယ်တိုင်ကုပေးခဲ့သည့် မိသားစုများမှဖြစ်ကြပြီး မိန်းမဆိုလျှင် ပျိုပျိုအိုအိုအလွတ်မပေးတတ်သည့် ဦးထွန်းစိန်၏ဆေးစွမ်းကြောင့် ယခုလိုဦးထွန်းစိန်၏အိပ်ခန်းထဲရောက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးထွန်းစိန်မှာ သူ့ဆေးကုပေးသည့် မိသားစုထဲမှ သဘောကျသည့် မိန်းကလေးတွေလျှင် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်းနှင့် ထိုမိန်းကလေးကိုဆေးခတ်လေ့ရှိသည်။ ပညာစွမ်းကထက်လေရာ ဆေးမိထားသူခမျာ ဦးထွန်းစိန်အလိုရှိသည့် အချိန်တိုင်း မလာမနေရလာရလေသည်။ ယခုလဲ ခင်ခင်နှင့်မူယာမှာ အသိစိတ်မကပ်ပဲ ဦးထွန်းစိန်ဆေးစွမ်းနှင့်ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးထွန်းစိန် အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်အလှသွေးကြွယ်နေသည့် ခင်ခင်နှင့်ကြည်ပြာကိုကြည့်ရင်း သမင်ပျိုလေးကိုစားသုံးတော့မည့် ကျားငစဉ်းလဲတစ်ကောင်အပြုံးမျိုးတစ်ချက်ပြုံးကာ အပေါ်အကျိက်ချွတ်လိုက်လေသည်။ ဆေးမိနေသည့် ခင်ခင်ကပဲ ရှေးဦးစွာ ဦးထွန်းစိန်နားအလိုက်တသိထလာပြီး ဦးထွန်းစိန်၏ပေါင်ကြားခေါင်းဝင်ကာ ဦးထွန်းစိန်၏ခြောက်လက်မနီးနီးရှိသည့် စံချိန်မီလီးကြီးကိုစုစပ်လေသည်။ ဦးထွန်းစိန်မှာ မိန်းမကိစ္စဝါသနာထုံသည့် အလျောက် ဆေးကောင်းဝါးကောင်းလဲပေါလေရာ သူ့လီးမှာ မတောင်ပဲတောင် ခြောက်လက်မခန့်ပုံမှန်ရှိလေသည်။ ဒီကြားထဲ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုလိုးလျှင် အနည်းဆုံးနာရီဝက်တစ်နာရီ မနားတမ်းလိုးနိုင်သည့်အစွမ်းလဲရှိလေရာ ဦးထွန်းစိန်လိုးတာတစ်ခါခဲဖူးသည့်မိန်းမတိုင်း နောင်မခံချင်ပဲမနေအောင်ဖြစ်သွားသည်ချည်းသာဖြစ်သည်။

ယခုလဲ ခင်ခင်မှာ စေခိုင်းစရာမလိုပဲ ဦးထွန်းစိန်လီးကြီးကို တပြတ်ပြတ်မြည်အောင်စုပ်နေလေရာ ဦးထွန်းစိန် ခင်ခင်ခေါင်းကို ပေါင်ကြားထဲဖိသွင်းထားရင်း အရသာခံနေလေသည်။ မူယာလဲ ကြာကြာမနေနိုင် ဆေးမိထားသူမို့ ထိုင်ရာကထလာပြီး ဦးထွန်းစိန်၏နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်နမ်းလေသည်။ ဦးထွန်းစိန်လဲ အလိုက်သင့်စုပ်နမ်းရင်း ဟင်းရည်သောက်ပန်းကန်လုံးလောက်ရှိသည့် မူယာ၏ရင်သားထွားထွားတွေကို အကျီပေါ်ကနေဆုပ်နယ်လေသည်။ မကြာခင် ခင်ခင်၏လီးစုပ်အစွမ်းနှင့် ဦးထွန်းစိန်စိတ်တော်တော်ထန်လာလေရာ ခင်ခင်ကိုရောမူယာကိုပါ ကြမ်းပြင်ပေါ်လှဲခိုင်းလိုက်ပြီး ထဘီတွေကိုခါးပေါ်ထိဆွဲလှန်တင်ကာ တစ်ယောက်တစ်လှည့်စိတ်ကလိုးလေတော့သည်။ လိုးနေရင်းက အကျီတွေကိုလဲ ဆွဲချွတ်ကာ နို့တွေကိုလဲ ဦးထွန်းစိန်၏လက်ကြမ်းကြီးနှင့် အားရပါးရဆုပ်နယ်လေသည်။ မူယာမှာ မကြာခင်အိမ်ထောင်ပြုတော့မည့်သူဖြစ်ပြီး ခင်ခင်မှာ လဲ ရည်းစားနှင့်နေဖူးသူဖြစ်လေရာ နှစ်ဦးလုံးအပျိုစစ်စစ်များမဟုတ်ကြတော့ပေ။

ဒါကြောင့်လဲ ဦးထွန်းစိန်လီးဒဏ်ကိုအတော်လေးခံနိုင်နေကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဆေးဝါးကောင်းများမှီဝဲထားသည့် ဦးထွန်းစိန်လီးကြီးမှာ တစ်နာရီလောက်မနားတမ်းလိုးသော်လည်း တစ်ချိန်မပြီး တောင်မြဲတိုင်းတောင်နေလေသည်။

ခင်ခင်နှင့်မူယာမှာသာ တစ်ချီပြီးတစ်ချီပြီးနေလေသည်။ ဦးထွန်းစိန်အနည်းငယ်မောသွားတော့ ခင်ခင်က ဦးထွန်းစိန် လီးပေါ်တက်ဆောင်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ဆောင်နေတုန်းမှာ မူယာက ဦးထွန်းစိန်မျက်နှာပေါ်ခွဲထားလေရာ ဦးထွန်းစိန် က မူယာ၏အဖုတ်ကိုအားပါးတရယက်လေသည်။ ခင်ခင်ဆောင်နေရင်းတစ်ချီပြီးသွားပြန်တော့ မူယာကခင်ခင် အစား ဦးထွန်းစိန်လီးကိုတက်ဆောင်ပြန်လေသည်။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်လုံးမှာ ဆေးမိထား၍သာ ဦးထွန်းစိန် အလိုကျလုပ်ပေးနေကြခြင်းဖြစ်ပြီး တော်တော်ပင်မောဟိုက်နေကြလေပြီ။

ခဏနေတော့ ဦးထွန်းစိန်က အဖုတ်ကိုလိုးရတာနဲ့အားမရတော့။ ခင်ခင်နှင့်မူယာကိုဖင်ကုန်းခိုင်းပြီး စအိုဝကိုဆီစွတ် ကာ ဖင်လိုးပြန်လေသည်။ သုံးနာရီလောက် မနားတမ်းလိုးပြီးသွားတော့မှ ဦးထွန်းစိန်တစ်ယောက် တစ်ချီပြီးသွား ကာ ခင်ခင်နှင့်မူယာကိုပါးစပ်ဟခိုင်းပြီး သုတ်ရည်တွေကိုတစ်လှည့်စီပန်းထည့်လေသည်။ ခင်ခင်နှင့်မူယာလဲ ဦး ထွန်းစိန်၏သုတ်ရည်တွေကို တစ်စက်မကျန်တစ်ဂွပ်မြည်အောင်မျှချလေသည်။ ထိုအခါမှ ဦးထွန်းစိန်လဲကျေနပ် သွားကာ အောက်ထပ်မှာနေသည့် သူ၏လက်ရင်းတပည့်နှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် မြင့်ကျော်နှင့်တာတီးကိုခေါ်လိုက်လေ သည်။ အထာနပ်သည့် မြင့်ကျော်နှင့်တာတီးလဲ ဆရာသမားလိုးလိုဝသွားသည့် ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကို အောက်ထပ်ကသူတို့အိပ်ခန်းထဲခေါ်သွားကာ အားရပါးရတစ်လှည့်စီလုံးကြပြန်သည်။

ခင်ခင်နှင့်မူယာမှာ ဆေးရှိန်မပြယ်သေးရာ မြင့်ကျော်နှင့်တာတီးလိုးသမျှကိုလဲ မသီးမညူ ခံကြလေသည်။ မြင့်ကျော် နှင့်တာတီးမှာ နဂိုထဲက ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းသမားတွေဖြစ်ပြီး ဆရာဖြစ်သူဦးထွန်းစိန်ဆီမှလဲ ဆေးကောင်းဝါး ကောင်းများရထားလေရာ ဘီလူးသရဲစီးသလို လိုးကြလေသည်။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ခမျာ ယောက်ျားသုံး ယောက်၏လိုးခြင်းကိုခံရပြီး မျော့ကုန်လေသည်။ မနက်အရုဏ်တက်ချိန်လောက်မှ မြင့်ကျော်နှင့်တာတီးလဲ လိုးလိုဝ သွားပြီး မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကိုအဝတ်အစားပြန်ဝတ်ပေးကာ လွှတ်ပေးလိုက်လေသည်။ ဦးထွန်းစိန်၏ပညာစွမ်း ကြောင့် ခင်ခင်နှင့်မူယာမှာ ခိုင်းစေစရာမလိုပဲ ထိန်းချုပ်ခံထားရသည့် စက်ရုပ်တွေပမာ အိမ်သို့တန်းတန်းမတ်မတ် ပြန်သွားကြလေတော့သည်။

ဦးထွန်းစိန်မှာ ယခုလို သူလိုးလိုဝသွားသည့်မိန်းကလေးတွေကို တပည့်ရင်းများဖြစ်သည့် မြင့်ကျော်နှင့်ထွန်းစိန်ကို ချ ကျွေးနေကြဖြစ်သည်။ ဒေါ်နန်းမြိုင်ကတော့ ဦးထွန်းစိန်နှင့်အတူမအိပ်တာ နှစ်နှင့်ချီကြာနေပြီဖြစ်ပြီး ဦးထွန်းစိန် အိပ်ခန်းနှင့် ဘေးချင်းကပ်အိပ်ခန်းမှာ မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာနေလေ့ရှိသည် ... .. ပြီးပါပြီ။

Zawgyi

ပညာဓာတ်

ဆရာကြီးစိန်လှိုင် ကလေးအစေ့အစသိသည့်ဟုဆိုရေလာကအောင် ဒီနယူစတန်ကမှာ နာမည်သက်သေသ ည့် အထက်ကဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူတော်မသိဟုကသည့်အကြံ ဆရာကြီးစိန်၏မိန်းမဒု နန်းမမိဇ္ဇာလ အဓိကထည့် အာကွမ္မဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

ဒေသနန်းမမိဇ္ဇာ အာကွမ္မဒွါကာသည့် လူနာကို ဦးကြီးစိန် အထက်ကဒွါကာ လဌယားဝှံစွယောက အတိုငွေဟူသည့်စီးပြားပျစုနေဟူသည့်ပျစုသို့။ ဝေရာက ဦးကြီးစိန် မိန်းမကံစာလဝါသနာထုံသည်။ အထက် မှဆရာနာမည်ထားသူမှ စိတ္တဌိုင်း လီးမသရမ်းရေပေမဲ့ လဌယားဝှံစွယောက၏ပညာဓာတ်ကိုသုံးကာ ဂြိုဟေဝေ တြလေ့ရှိသည်။ ပိုမိုပိုမိုတဝှံသည့် ဒေသနန်းမမိဇ္ဇာလ ဦးကြီးစိန်တိုက်နပူဇနာပီးရာ မသိလိုကသိ

ဘာသာဝင်၊ ညီပေးလေ့ရှိသည်။ ယခုလဲ ဦးထွန်းစိန်၏အိပ်ခန်းထဲဝယ် အသက်ရှူသွားကော်ဝံနွှဲကံ့သွံခိုဦးမည့် အသားအရေကောင်းကောင်း ကိုယ့်ကိုယ့်ပေါက်လွှဲဝံ့ မိန်းမပီဝံ့စွာယောက္ခရောက်နေလေသည်။

ထိုမိန်းမပီပီစဉ်းအနက် တစ်ဦးမှာ ခင်ဦးသူဖြူစစ်စစ်ပီး ကံကောင်းစဉ်းမှာ မူယာဆိုသူဖြူစစ်စစ်လေသည်။ ဝေကာငွေလေးစုံစေ
ယာလုံးမှာ ဦးကြန်းစိန်ယွှိုကြုံပေးခဲ့သည့် မိသားစုမီးမူဖြူစစ်စစ်ပီး မိန်းမဆိုလဒ် ပီပီအိုအိုအလှတို့ပေး
တတ္တည့် ဦးကြန်းစိန်၏ဆေးစမ်းပေးကာ ယခုလိုဦးကြန်းစိန်၏အိပ်ခန်းထဲဝေရာကနေနေကျခင်းပျံစွယ်။ ဦး
ကြန်းစိန် သူဆေးကုပေးသည့် မိသားစုထဲမှ သေဘက်သည့် မိန်းကလေးဝေတြာလဒ် တစ်ညမဟုတ်
ညးစုံထိုမိန်းကလေးကိုဆေးခံစားလေ့ရှိသည်။ ပညာစမ်းကထာကလေးရာ ဆေးမိထားသူခမ်း ဦးကြန်းစိန်လို
ရှိသည့် အခါခါ မလာမနေရလာရလေသည်။ ယခုလ ခင်ဦးငွေပျံယာမှာ အသိစိတ်ကပွဲ ဦးကြန်းစိန်ဆေးစမ်း
ငွေရေကွာနေကျခင်းပျံစွယ်။

[illegible][illegible]

ဒါဗေဒကောသလ ဦးကြွန်းစိန္တီဒဏ္ဍိအေတာဝလေးခံနိုင်နေမကုသငွေပျစုစုလေသည်။ ခဲဆေးဝါးဝေကောင်းမီးမီးဝဲထားသည့် ဦးကြွန်းစိန္တီဆက်မီး တစ်စုံလောကုန်းတစ်လုံးလုံးဝေသည့် တစ်စုံမလေး ဝေတာဝါးတိုင်းဝေတာဝါးနေလသည်။ ခုဌာနဝေသည့် ယာမာသာ တစ်စုံမလေးတစ်စုံမလေးဝေနေလသည်။ ဦးကြွန်းစိန္တီနည်းယာမာမာသေးဝေတာ ခုဌာန ဦးကြွန်းစိန္တီဝေပေတကွဆောင့်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ဆောင့်နေတုန်းမှာ မူယာက ဦးကြွန်းစိန္တီကွေပေပေခြံထားလေရာ ဦးကြွန်းစိန္တီ မူယာ၏အဖွဲ့ကြိုအားပါးတရယကွလေသည်။ ခုဌာနဆောင့်နေရင်းတစ်စုံမလေးသေးပျစုစုတာ မူယာကခုဌာန ဦးကြွန်းစိန္တီကွေတကွဆောင့်ပျစုစုလေသည်။ မိန်းကလေးဝေယောလုံးမှာ ခဲဆေးမိထားရှိသ ဦးကြွန်းစိန္တီလိုက်လုပ်ပေးနေမကုသငွေပျစုစုမီး ဝေတာဝါးတောဝေမာဟိုကွနေမကလမီး။

ခဏောနေတာ ဦးကြွန်းစိန် အဖုတ္တိုလိုးရတာနဲ့ အားမရေတာ။ ခဏ္ဍးဇွဲဇွဲယာကိုဖုက္ကုန်းခိုင်းစပ်း စအိုဝကိုဆီစုတ္တာ ဖ
ဦးရူပနလေသည်။ သုံးနာရီလောကွ မနားတမ်းလိုးစပ်းသြားတာမွ ဦးကြွန်းစိန်စုယောကွ တစွီစပ်းသြားကာ ခဏ္ဍ
းဇွဲဇွဲယာကိုပါးစပုဟခိုင်းစပ်း သုတ္တသုတ္တေကိုတစုညီပန်းထည့်လေသည်။ ခဏ္ဍးဇွဲဇွဲယာလဲ ဦးကြွန်းစိန်

နန္ဒာသုတေသနပြုစာတမ်းကို တစ်နှစ်ကြာကြာ ပြုစုပေးခဲ့သောအခါမှ ဦးစီးဌာနမှ ပေးအပ်သော အခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့သည်။
 အထူးသဖြင့် ပြုစုပေးခဲ့သော အခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့သည်။
 အထူးသဖြင့် ပြုစုပေးခဲ့သော အခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့သည်။

[illegible]

ဦးကြွန်းစိန္တာ ယခုလို သူလိုလိုဝဲသြားသည့်ဦးကလေးတွေကို တပည့်ခွင့်မရဘဲ ချမငွေကော်ပွင့်ကြွန်းစိန္တာ ခေါ်ကပြေးနေဖက်ဖက်ပဲ။ ဝေဒနာနည်းမရှိတော့ ဦးကြွန်းစိန္တာတို့မအိတ်ဘဲ ခွေးခွေးဟု ကာနေလေ့ရှိပေ။ ဦးကြွန်းစိန္တာနည်းပွင့်ဝဲ ဝဲဘေးခွေးကပွင့်နည်းမှာ မသိခွေးယောဇာတိကွေးနေလေ့ရှိသည့် ... .. ချဉ်းပါချဉ်း။